
INTERVENCIÓ DE MAITE SALORD, CONSELLERA DEL PSM MÉS PER MENORCA, AL DEBAT DE POLÍTICA GENERAL DEL CONSELL INSULAR DE MENORCA DE MARÇ DE 2014

Fa un any, en el meu primer “Debat de Política General”, vaig manifestar les reticències que tenia sobre la utilitat d’aquest tipus de debat. Vaig dir, llavors, que “una té la sensació que es tracta, en definitiva, de venir aquí a reafirmar postures ja conegudes, a fer-nos retrets ja coneguts, entre govern i oposició”. Tot i que vaig intentar fer –i diria que me’n vaig sortir- una intervenció sense retrets i apel·lant al sentit de la responsabilitat de tots plegats, per intentar trobar els camins que fessin possible escurçar les distàncies que hi ha entre el carrer i la política institucional, la realitat és que, de les cinc propostes d’acord que vaig dur a aprovació, en què destacava els dos aspectes que, des del PSM Més per Menorca, consideram, encara avui, que són de vital importància per afermar les bases del nostre sistema democràtic: la participació ciutadana i els canals de comunicació i debat entre govern i oposició, la realitat, deia, és que, d’aquelles cinc propostes que vam presentar, **el PP només en va votar una a favor i, encara, esmenada. I encara diré més: no l’han complerta.** Em van deixar clar, per tant, que no calia insistir en aquest camí.

De fet, del centenar de propostes d’acord que es van aprovar l’any passat, com a conseqüència del debat de política general, la majoria eren absolutament mancades de concreció (constatar, continuar fent feina, impulsar, mantenir...), i es poden comptar amb els dits d’una mà aquelles que s’han fet realitat d’una forma satisfactòria, malgrat els discursos triomfalistes: la seva voluntat de fer feina, com antany el valor a les cartilles militars, es dona per suposada; una altra cosa, és el resultat final d’aquesta feina. I, aquí, és on es demostra, realment, la vàlua – o no-d’ un equip de govern.

En aquests moments, els puc assegurar que **el que més preocupa al carrer no és tant el QUÈ es fa sinó COM es fa. Les formes.** Les queixes més habituals, des de tots els àmbits, es refereixen al mur que troben en aquest Consell. Ho vaig dir l’any passat i ho tornaré a repetir: si la participació ciutadana és fonamental en un sistema democràtic, en la situació que vivim actualment, és de vital importància; si no sabem

"el que més preocupa al carrer no és tant el QUÈ es fa sinó COM es fa".

Les formes !

donar forma a un model participatiu, si no sabem implicar els ciutadans en la vida política de Menorca, si no entenem que Menorca l'hem de construir des de la col·lectivitat, ens equivocam". **I vostès no ho volen veure: no es tracta de rebre els ciutadans, les entitats, els col·lectius, l'oposició... en un despatx, quan els temes ja estan tancats, sinó de fer-los participar dels projectes, abans que se'ls acabi de donar forma.** No coincidirem al 100%, lògicament, però demostrarem que sabem fer feina per trobar punts d'acord. I es tracta, sobretot, d'aprofitar aquells espais de participació que tenim creats en aquest Consell, cosa que tampoc fan.

I els posaré una quantes exemples d'aquest darrer any:

- ✚ **Consell de Serveis Socials de Menorca:** fa un any el van constituir perquè el PSM Més per Menorca va dur una proposta d'acord a Ple. Per llei, feia 10 mesos que l'haurien hagut de convocar!
- ✚ **Consell Econòmic i Social:** el van convocar, fa poques setmanes, per rallar de l'atur perquè el PSM Més per Menorca va dur una proposta d'acord a Ple. Continuen sense aprofitar aquest òrgan de participació dels agents econòmics i socials per tractar i debatre temes importantíssims per a Menorca, com l'atur en general, i el juvenil en concret, o la conflictivitat laboral, per posar dos exemples.
- ✚ **Fusió de les Fundacions de Turisme:** hi ha un membre del Patronat que no sabia res dels nous Estatuts que vam aprovar en el darrer Ple de març; no inclouen sectors que formen part del model turístic de Menorca: on són les associacions que representen el sector nàutic, lloguer de cotxes, comerç, restauració, artesans, el món de la cultura... I encara es pengen la medalla d'haver desencallat aquest tema. Així de malament, sense consens entre els membres, sense una àmplia representació dels sectors implicats, ja el

podríem haver tancat fa quatre anys! Però aquest no és el camí.

- ✚ **Projecte de millora de la carretera general:** primer van aprovar el projecte i després, només després, el van a mostrar als ajuntaments, a les entitats, a tothom, en una espècie de frenesí que va fer que el presentassin, fins i tot, als treballadors

HI HA ALTERNATIVES!

d'aquest Consell! Molt malament: van començar la casa per la teulada i, lògicament, es troben ara amb una la mobilització ciutadana important. I no només "dels de

sempre”: vostès saben que, en contra d’aquest projecte, s’hi han manifestat persones de diversa procedència ideològica. Ningú no està en contra d’aquesta millora, només que es demana que les intervencions no siguin gratuïtes, entre altres coses perquè costen molt de doblers.

✚ **Norma Transitòria**: segurament, es tracta del tema que més defineix la seva manera de funcionar. Quan estam a un any de les eleccions per renovar el Consell, i després de quasi tres anys de govern, el balanç respecte de la promesa electoral que van emprar com a mascaró de proa de la campanya i del debat d’investidura, allò que havia de ser l’element principal de la seva acció de govern, ha resultat una pífia total i absoluta. Em referesc a la promesa de donar seguretat jurídica als inversors a través de la modificació del que, segons el PP, era el tap absolut amb que es trobaven els ciutadans, i especialment els empresaris, a l’hora d’impulsar els seus projectes: el PTI. **I la vareta màgica que donaria solució als dos objectius assenyalats tenia un nom, Norma Territorial Transitòria.**

No hi fa res que des dels grups que no donam suport al govern féssim patent la nostra desconfiança respecte de la fórmula elegida, quan estava clar que els objectius que pretenen aconseguir són més propis d’una revisió del PTI. La seva invariable resposta era que actuant a través de l’aprovació d’una Norma guanyarien temps, un temps preciós per poder sortir de la crisi de manera immediata. I no m’ho estic inventant, em remet a l’hemeroteca, però també a les actes dels plens d’aquesta casa.

Primer van vendre la pel·lícula de que seria el Parlament que avalaria la Norma, amb la qual cosa la immediatesa estava garantida, però ni els seus, vull dir el grup parlamentari del PP, ni el Govern del PP de les Illes, van donar suport a aquest disbarat.....per qualche cosa devia ser....o no? Tots recordam encara com un portaveu del Consell afirmava, sense posar-se vermell, coses com aquella de “he mentit perquè m’han mentit a mi”, referint-se al seu govern, a qui no dubtaven de qualificar de mentider.

Davant la duríssima reacció de col·legis professionals i patronals, que clamaven contra els mesos perduts, **es va optar per obrir terminis per escriure cartes als reis màgics del Consell**, incitant ajuntaments i promotors a presentar tots aquells projectes que el maleït PTI havia bloquejat...**tots tindrien cabuda a la sagrada norma que donaria la tan sospirada seguretat jurídica als inversors!**

I, així, va començar el rosari de contractacions de personal -alguns dels quals van acabar com el rosari de l'aurora-, visites als ajuntaments, on s'animava el batle de torn a presentar la relació de greuges i de projectes aturats, visites de promotors al Consell, amb els projectes davall el braç, entusiasme, eufòria, és qüestió de mesos. Quantes vegades, President, han donat una data prevista per aprovar inicialment la Norma, i totes han resultat fallades?

No passava res si els grups que no participam del govern d'aquesta casa avisàvem que no es podia convertir una Norma Transitòria en una carta als reis, que el propi caràcter de la Norma exigia una universalitat de plantejaments que no es podia traduir en la llista de projectes particulars en què s'anava convertint, per obra i gràcia de l'acció de govern d'aquesta casa... L'oposició, ja se sap, només cerca posar pals a les rodes....

Mirin fins a quin punt van arribar a estar compromesos amb aquesta pràctica, que hi ha promotors que no s'estalvien de mostrar correus i faxes que sortien des d'aquest Consell, detallant les instruccions per aconseguir l'objectiu al qual aspiraven, que no era altra que poder estar inclosos en la Norma.

Fracassats els primers equips, tocava el torn dels reforços desembarcats des de Mallorca, mentre l'esperada seguretat jurídica es convertia en inseguretat, descontent i indignació, dels que, per ser tan crèduls, havien invertit en uns projectes que cada vegada era més poc clar que es poguessin incloure dins la norma. Fins i tot, ens van arribar a remetre, a l'oposició, el disquet amb les peticions de particulars via ajuntaments –així quedava més ben vestit-, amb el curiós títol de “legitimacions”, per no dir “carta als reis”, quan els peticionaris començaven a descobrir que, en realitat, els reis són els pare, qui sap si, amb la secreta esperança que fos l'oposició qui rebutjàs de pla el llistat. **Un llistat que, com avançava la pròpia Consellera, encara no tenia informes jurídics que l'avalassin.**

Fins que la bimbolla ha esclata, amb l'anunci que la immensa majoria de les peticions dels ajuntaments no es podia incloure dins la Norma. I ara resulta que tenim una altra categoria d'indignats: els promotors que se senten burlats per les promeses i les falses expectatives amb les que se'ls ha anat enredant des de fa tres anys. Els sonen noms com Edivissa o Casor? La seguretat jurídica del l'evangeli que predicaven s'ha transformat en inseguretat, fins al punt que les burlats se senten estafats i dels sis mesos justets que asseguraven que necessitaven per llevar el tap del PTI ja n'han passat, de moment, trenta. I el que encara ha de venir... Aquest es el resultat de la seva acció de govern en el tema estrella del seu mandat....

Per tant, si COM fan les coses resulta decebedor, allò QUÈ fan no és, en absolut,

millor. Avui, el President ha parlat dels comptes d'aquest Consell Insular de Menorca, per primera vegada positius després d'uns quants anys de no ser-ho. Valoram, sincerament, l'esforç però no el podem felicitar perquè no podem oblidar que la bondat dels seus nombres és inversament proporcional al benestar dels ciutadans: **damunt el paper, tot quadra; al carrer, se'n noten els efectes negatius en educació, en formació, en cultura...** Milloram el dèficit econòmic a la vegada que augmentam el dèficit humà. I aquest no és el camí. I n'hi ha d'altres. Més justs.

Austericidi?

No podem oblidar que aquest Consell de Menorca té les competències que té i que depèn, econòmicament, de Mallorca i de Madrid. Així, la situació dels menorquins ve determinada, avui per avui, per les polítiques econòmiques dictades per les administracions competents, estatal i autonòmica. **Per tant, res del que fa el Govern Central o el Govern Bauzá ens és aliè.** I són els seus, senyor Tadeo. Són els seus aquells que decideixen rescatar autopistes privades –com abans van fer amb els bancs- i no treure de la pobresa les 700.000 famílies sense ingressos que hi ha, actualment a Espanya, segons Càritas (300.000 el 2007), moltes d'elles de menorquines. O són els seus, de més a prop, el senyor Bauzá, concretament, qui negocia “personalment” amb Acciona per acabar les obres del palau de congressos de Palma i ofereix que el GB avaluï un crèdit de 36M€. Aquestes “prioritats” del PP també repercuteixen damunt els menorquins que tenim clar que hi ha doblers però només per a segons què.

És per això, senyor President, que li valoram l'esforç per fer quadrar els nombres del Consell Insular de Menorca però no el podem felicitar. El felicitaríem, em cregui, si els

nombres positius fossin fruit d'un repartiment més just dels tributs que rebem de l'Estat. Però no és així. **Les balances fiscals** són eloqüents: som els ciutadans que més pagam i els que més poc rebem (el PSM ho denuncia des de l'any 1993!). Amb els nostres impostos pagam AVES, aeroports fantasmes i ara, també, les autopistes radials de Madrid.

I, mentrestant, els nostres problemes de transport aeri empitjoren. Un transport que és vital per al benestar, econòmic i social de Menorca. Ja m'explicaran com pensen omplir tots aquests hotels i camps de golf que anuncien. Perquè, una vegada més, el PP torna a recórrer a l'única recepta que coneix per reactivar l'economia:

el ciment. **La Llei del Sòl, la Llei Turística o la Norma Transitòria se sustenten damunt tres pilars: la desprotecció del territori, el creixement indiscriminat i sense criteri i la construcció de grans infraestructures en rústic. Tornen a caure en els mateixos errors que, per desgràcia, encara pagam en aquests moments.** La crisi és fruit d'una bimbolla immobiliària que vostès tornen a recórrer per... sortir de la crisi! Incomprensible.

Menorca és una illa eminentment turística però tots sabem que el model de sol i platja és insuficient per desestacionalitzar i atreure nou turisme. I per anar cap endavant, hem de creure en el que tenim i ens defineix. Hem de diversificar amb noves propostes turístiques, d'una banda, però també consolidar i millorar el que tenim per tal d'augmentar la competitivitat i la qualitat del sector turístic amb formació dels treballadors, controls de qualitat en totes les parts de l'oferta turística, establint sinergies amb altres sectors productius (calçat, bijuteria, artesanía, producte alimentari...) perquè entenem el turisme com un sector estratègic fonamental en l'economia que ha de servir de palanca de canvi per reactivar tots els sectors de l'economia menorquina.

En el seu programa electoral parlaven de la necessitat d'un gran pacte social i polític entorn del sector turístic, i curiosament, fan un Full de Ruta en què no s'han reunit ni amb els sindicats (representants dels treballadors, fonamentals en un moment en què hem vist que l'augment de visitants no s'ha traduït en més ocupació), ni amb representants de la societat civil que tenen qualche cosa a dir en temes de turisme: entitats ecologistes, entitats culturals, entitats artesanes o associacions agrícoles i industrials. Tampoc amb l'oposició.

El camí per sortir de la crisi passa, al nostre parer, per dos pilars fonamentals: aconseguir, d'una vegada, que el transport aeri de Menorca sigui entès com una qüestió d'Estat i de justícia; i, d'altra banda, creure en la Menorca que hem sabut preservar i que és, en definitiva, la que els nostres visitants valoren. Facilitem l'arribada de visitants, millorem les urbanitzacions existents i preservem la Menorca natural que és Reserva de Biosfera que molts d'aquests visitants vénen a cercar. Creem sinergies entre tots els sectors productius de Menorca. Siguin innovadors i creatius.

D'altra banda, la nova **Llei de Finançament que ens proposen tampoc serà la solució**. Al contrari. D'acord amb el nou sistema, Menorca hi perd avui i hi perdrà molt més demà. El nou model no garanteix la mateixa prestació i qualitat de serveis als menorquins (o eivissencs i formenterers) que als mallorquins, atès que quan el Consell de Mallorca no assumeix una competència aquesta la gestiona el Govern amb una dotació no vinculada als criteris de transferència a la resta d'Illles. Per exemple: el Consell de Mallorca no assumeix transport terrestre i la gestiona el Govern amb més recursos dels previstos en la transferència. Però aquest és un tema del qual n'haurem de parlar amb més calma.

Acab. **Crec en la democràcia, en la nostra democràcia. Imperfecta, esquifida, molt millorable, certament.** No hi ha alternativa millor, però. I, per això, hem de fer el possible perquè avanci. Des d'aquest Consell Insular de Menorca, també. Vostès han governat els darrers tres anys i la sensació que hi ha és que s'han perdut els canals de comunicació entre el carrer i la política institucional. Els representants del ciutadans no hem de pujar dalt cap escenari teatral per representar qui sap què: hem de ser al carrer, al

costat de la gent, accessibles, pròxims, disposats a escoltar i a tractar aquells temes que realment preocupen. Hi falta diàleg i participació, però també transparència, arguments, contrast d'idees...

Més participació ciutadana!

necessari –imprescindible– **trobar noves formes de fer política per poder abordar els grans temes que tenim damunt la taula amb garanties**, amb transparència, d'una forma propera al ciutadà. I no ha estat possible. Quina ha estat la resposta del President del Consell a la problemàtica que viu, des de fa mesos, el món educatiu de Menorca? Què

ha fet, pels directors de Maó expedientats? Què ha fet per les persones desnonades, a part de votar a favor d'una proposta del PSM Més per Menorca? Què ha fet per defensar la llengua i la cultura catalana, pròpies de la nostra illa, donant compliment al que diu l'Estatut? Res. I no em diguin que les portes del Consell estan obertes a tothom, perquè només faltaria! Però surten, vostès, a camí, de les persones? Han duit a terme actuacions mínimament efectives?

El CIM ja no és el referent de Menorca, la gent ja no sent que és el seu govern. També vostès han perdut el lideratge. No hi ha un diàleg real i autèntic. És ben cert que no existeixen receptes màgiques ni es poden fer miracles, però, entre tots, segur que és més fàcil explorar vies, aplicables a la nostra illa, que ens permetin, a la vegada que TOTHOM se sent part del procés, encarar el futur amb un poc més d'esperança. Aquest hauria de ser l'objectiu. Llàstima que vostès no el compartesquin.